

Р Е Ш Е Н И Е

№ 780

гр. Перник, 15.01.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник в публично съдебно заседание на осемнадесети декември през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело №436 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б.А.З. ***, срещу Решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2, т. *** във връзка с доклад на МКВПМС за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствия. С оспореното решение на основание чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет (ПОДМКВПМС) е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от природно бедствие.

Жалбоподателят твърди, че решението на МКВПМС в посочената му част е немотивирано, незаконосъобразно и неправилно. По същество се пледира, че разрушенията по сградата не могат да бъдат квалифицирани като „текущ ремонт“ в смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС във вр. с т. 43 на §5 от ДР на Закона за устройство на територията (ЗУТ). С жалбата се иска отмяна на посочения акт в обжалваната му част и уважаване на искането за предоставяне на възстановителна помощ в размер на 3 520 (три хиляди петстотин и двадесет) лв., на каквато стойност общинска експертна комисия, включваща експерт-оценител, е оценила щетите, нанесени на жилището след направен оглед на място. Пред съда жалбоподателят се явява лично и заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – МКВПМС, пред съда се представлява от ю.к. ***, упълномощен на основание чл. 17, ал. 3 от АПК от Министъра на вътрешните работи, в качеството му на председател на МКВП към МС. Оспорва жалбата. По същество твърди, че предвид наличие на последващо решение на МКВПМС, с което е „преразгледано“ атакуваното в настоящото производство решение, като на Б.З. е отпусната възстановителна помощ, жалбата пред съда е неоснователна.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, разполагащо с активна процесуална легитимация да оспори административен акт, с който се засягат негови права и законни интереси. В обжалвания акт липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва същия (независимо от вписан в уведомителното писмо 14-дневен срок), следователно предвид правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК срокът за обжалването му се удължава на два месеца. При подчиняването на проведената административна процедура отчасти на изискванията на ПОДМКВП, отчасти на правилата на АПК, при липса на прецизен регламент в Правилника, както и яснота у компетентните да водят процедурата органи се приема, че срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване от Б.З. на писмо изх.№13/Д-2079/19.03.2013 г., приложено по делото ведно с обратна разписка, удостоверяваща връчването му на 29.03.2013 г. От това следва че жалбата, изпратена по пощата в МКВПМС, с дата на изпращане видно от П.К. - 01.04.2013 г., е в срок. Дори и да се приеме, че тъй като в случая се касае за отказ, който съгласно чл. 31, т. 1 от ПОДМКВПМС, следва да бъде съобщен посредством оповестяване на решенията на Комисията чрез поставяне на видно място в сградата на Общината и на страницата на Общината в интернет и не следва да бъде съобщаван на адресата посредством лично уведомяване от страна на Кмета на Общината, то предвид факта, че в решението, оповестено по посочения начин на 20.02.2013 г., липсва указание пред кой орган и в какъв срок същото може да бъде обжалвано, отново следва приложимост на нормата на чл. 140, ал. 1 от АПК, като жалбата е подадена в 2-месечния срок. С тези доводи съдът отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима в условието на чл. 159, т. 5 от АПК и прекратяване на производството по делото.

На следващо място видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВПМС, същото съставлява волеизявление - изричен отказ да бъде предоставена възстановителна помощ за преодоляване последиците от природно бедствие. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) и ПОДМКВПМС, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване на последиците от бедствия, като контролира целевото им разходване. Горното предполага, че обжалваното пред съд решение има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което същият е допустимо да бъде подложен на съдебен контрол за законосъобразност. Не се споделят твърденията на ответника в настоящия спор, че решенията на МКВП към МС не подлежат на съдебен контрол. Доводи срещу тази позиция на представляващия административния орган се извличат директно от нормите на Конституцията на Република България, чиито разпоредби имат непосредствено действие и другите закони не могат да им противоречат (чл. 5, ал. 1 и 2). Съгласно чл. 56 от Конституцията на РБ всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. На свой ред разпоредбата на чл. 120, ал. 2 на

Конституцията на РБ гласи, че гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените в закона. Предвид ролята и значението на така цитираната обща клауза, както и съобразно практиката на Конституционния съд, тълкувал винаги ограничително изключването на съдебното обжалване на административните актове, уредено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията, настоящият съд приема, че тъй като решенията на МКВП към МС не са изключени изрично от кръга на подлежащите на обжалване административни актове, същите подлежат на съдебен контрол за законосъобразност и за тях важат специалните правила на ЗЗБ, подзаконовите актове по неговото прилагане, както и общите правила на АПК. Налице е и другата необходима предпоставка за приложение на общата клауза на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, а именно, че у настоящия жалбоподател е налице интерес да обжалва решението на МКВП към МС, тъй като с това решение се засягат негови права и законни интереси. В този смисъл е и решение № 21 от 26 октомври 1995 г. по к. д. № 18/1995 г. на Конституционния съд на РБ, според което задължително конституционно условие е обжалваният акт да засяга лицето, което го атакува, т. е. да нарушава или застрашава негови права или законни интереси. В настоящия случай с постановяването на отказ се засяга неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя, изразяващо се конкретно в непораждане с акта на поискани (в случая от Кмета на Общината, представляващ по закон правоимащите лица) субективни права, регламентирани в закон, а именно да се признае на собственик на законно построен и единствен жилищен имот, пострадал от природно бедствие, правото (в смисъла на чл. 26, ал. 2 във вр. с ал. 1 на ПОДМКВПМС) на отпускане на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на това жилище. С този свой отказ МКВП към МС едностранно и на основание отреденото й от закона властническо положение, в качеството и на АО, е отказала да приеме, че с оглед конкретиката на казуса Б.З. е правоимащо лице в смисъла на чл. 26, ал. 2 от ПОДМКВПМС и във вр. с чл. 29 от ПОДМКВПМС.

По основателността на жалбата:

Административен съд – Перник като взе предвид становищата на страните, представените по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира същата за основателна, като съображенията за този извод са следните:

От фактическа страна се установява, че след природно бедствие – земетресение, случило се на 22.05.2012 г. с епицентър на територията на област Перник, Кметът на община Перник в изпълнение на правомощията си по чл. 65, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗБ, със заповед с №821/22.05.2012 г. въвежда в изпълнение общинския план за защита при бедствия и обявява бедствено положение на територията на Общината. В 14-дневния срок по чл. 27, ал. 2 от ПОДМКВПМС Кметът на Община Перник със заповед №836/27.05.2012 г. сформира и назначава общинска комисия за установяване и оценка на вредите от бедствието със задача да създаде организация по сформирание на екипи от експерти и да извърши оценка на щетите на засегнатите от

бедствието жилищни имоти на физически лица по населени места на територията на община Перник. В комисията са включени представител на областното управление "Пожарна безопасност и защита на населението" на МВР и един експерт-оценител.

С молба вх. №109 от 27.07.2012 г. към Молба с вх. № 75 от 31.05.2012 г. Б.З. *** в жилището му да бъде изпратена Общинската комисия, която да извърши оглед и оценка на щетите, нанесени вследствие природното бедствие. Към молбата са приложени: копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация от лицето, че жилището му е единствено. По делото е приложена и експертната оценка на комисията, в която са описани видът и характерът на вредите, която неоспорена от страните и безпристрастно и обективно дадена, съдът цени като доказателство. Комисията, след направения оглед е установила, че са налице външни признаци – отцепен ъгъл и напукани зидове на сградата, които пораждат съмнения за устойчивостта на сградата, която е с носещи тухлени елементи със стоманобетонни подове и колони до сутерена. Направено е заключение, че едва след укрепване, сградата ще отговаря на изискванията на нормативната уредба, действала към датата на строителството ѝ и ще може да бъде ползвана по предназначение. Нанесените от земетресението щети са оценени в размер на 3 523 (три хиляди петстотин двадесет и три) лв.

Видно от писмо с изх. №102-07-363/07.02.2013 г. на 11 февруари 2013 г. е свикано заседание на МКВП към МС с определен дневен ред. Към писмото е приложен и доклад относно предоставянето на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията в изпълнение на правомощията му по чл. 9, т. 3 от ПОДМКВПМС. В доклада се съдържат два проекта на решения във връзка с преодоляване на последиците от земетресението в област Перник. Първото за утвърждаване на целево финансиране общо в размер на 32 737 967 лв. съгласно приложение №1 и №2, като конкретно относно преодоляване на последиците от земетресението и при наличие на необходимите за това предпоставки размерът на помощта във всеки отделен случай се предлага да бъде в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност до 10 000 лв., както и възстановителна помощ в размер на 10 000 лв. във всички случаи при експертни оценки над тази стойност. Вторият проект на решение е да се откаже целево финансиране, като конкретно относно вредите от земетресението се предлага в случаите на нанесени щети на общи части на етажна собственост, леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата, с изключение на жилища на лица в неравностойно положение, да не се предоставят средства.

И двата проекта, ведно с мотивите и предложенията към тях са приети от МКВП.

С решение, в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2, т. ***, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г., във връзка с доклад на секретаря МКВП към МС, Комисията е отказала на Б.А.З. предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището му във връзка с преодоляване на

последници от земетресението на 22 май 2012 г., поради „несъответствие“ с изискванията на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

С друго и последващо решение №4 от 08.05.2013 г., което не е предмет на настоящия спор, взето в хода на неясна процедура в някои негови части и при липса на основание в АПК, което да го поставя във връзка с процесния акт МКВПМС, в т. 5 на акта, за преодоляване на последиците от бедствието утвърждава в полза на Община Перник 1 902 492 лв., от които за с. Люлин, община Перник, в подточка 28 във вр. с Приложение към доклад от заседание на МКВПМС от 08.05.2013 г., т. 56 за подпомагане възстановяване жилището на Б.З. са отпуснати 2 360 (две хиляди триста и шестдесет) лв.

При така установеното по фактите Административен съд – Перник намира от правна страна следното:

Законът за защита при бедствия регламентира осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата се осъществява на национално, областно и общинско ниво във формата на подпомагане и възстановяване съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ, като цел на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна възстановителна помощ и извършване на неотложни възстановителни работи. За целта към МС е създадена и МКВП, която посредством вземането и на решения, ръководи дейността по предоставяне на целевите средства от републиканския бюджет за целите и дейностите по чл. 1, ал. 2 от ПОДМКВПМС, както и контролира тяхното целево разходване. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие се предоставя при условия и по ред определени с ПОДМКВПМС, в размери определяеми от МКВП към МС и съобразно заложените в републиканския бюджет за съответната година целеви средства за преодоляване на последиците от бедствия.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – МКВПМС и в кръга на правомощията му, за което страните не спорят.

Решението е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК писмена форма, в производство без допуснати съществени нарушения на процесуални разпоредби, установени в ПОДМКВПМС. При обявено бедствено положение и издадена по надлежния ред заповед за въвеждане в действие на общинския план за защита при бедствия Кметът на Община Перник е сформирал Комисия за установяване и оценка на щетите от земетресението, която комисия след извършване на поискания от жалбоподателя 3. оглед е изготвила протокол за оценка на вредите, нанеси на жилищния имот. Искането за възстановителна помощ е внесено по реда на чл. 27, ал. 4 от Кмета на Общината, придружено с необходимите съгласно чл. 28, ал. 1 от ПОДМКВПМС документи – по тези факти страните също спорят.

Не се споделят доводите на жалбоподателя изложени в жалбата за немотивираност на акта. Фактическите и правни основания, послужили за издаване на акта се съдържат както в акта, така са и изводими от административната преписка и в случая сочат, че „несъответствието“ с ПОДМКВПМС така, както е записано в решението е посоченото в приложение №2, към т. *** основание за отказ – чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС, което е

във връзка с §5, т. 43 от ДР на ЗУТ. Посочената разпоредба съдържа условие за предоставяне на възстановителна помощ и това е действията по възстановяването на нанесените на жилищен имот щети да не представляват текущ ремонт по смисъла на §5, т. 43 от ДР на ЗУТ, която гласи, че „текущ ремонт“ на строеж е подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се: а) засяга *конструкцията* на сградата; б) извършват *дейности* като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, *когато засягат конструкцията на сградата*; в) *променя предназначението* на помещенията и натоварванията в тях. Основания в този смисъл са изложени както в доклада, приложен по делото и приет от комисията, така и в мотиви към предложенията за предоставяне на възстановителна помощ за жилища – частна собственост с вреди от земетресението, също част от административната преписка.

Предпоставките за издаване на позитивен акт за отпускане на възстановителна помощ, заложи в ЗЗБ и ПОДМКВПМС, при наличие на открита процедура пред МКВП към МС за отпускане на възстановителна помощ във вида, предложен от Общинската комисия, на пострадалите от природното бедствие в кумулация са: собствено, законно построено и единствено жилище, пострадало от природно бедствие, със щети по същото, които представляват опасност за здравето и живота на гражданите, отстраняването на които не е текущ ремонт по смисъла на ЗУТ, които засягат *конструкцията на сградата*, (освен ако собственикът е лице в неравностойно положение), като предвид мотивите към решението на МКВП към МС, с оглед ограничения размер на средствата, заложи в бюджета имотът не следва да е и обща част от режим на етажна собственост.

Съдът приема доводите на жалбоподателя във връзка с характера на установените по надлежния ред щети на жилището му и съответно характера на дейностите по тяхното възстановяване. Законодателят е определил изрично какво включват дейностите „текущ ремонт“, както е и приел, че при щети, с характер покриващ определението за такъв ремонт, нанесени на жилище вследствие случило се природно бедствие, възстановителна помощ не се предоставя. На следващо място, както указва чл. 29, ал. 1 от ПОДМКВПМС възстановителната помощ на лицата по чл. 26, ал. 2 се предоставя за закупуване на строителни материали, за извършване на строителни услуги или за подпомагане по предложен от общинската комисия начин, като предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди и в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия. Съгласно § 1. „По смисъла на правилника *"минимално необходими битови условия"* е жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и *няма опасност* за здравето и живота на гражданите. Конструктивното становище на общинската комисия, направила оглед на жилището на Б.З., която неоспорена от страните, обективно и безпристрастно дадена и изготвена от лица, разполагащи със съответната квалификация съдът цени като доказателство,

съдържа обща оценка на годността на конструкцията със заключение за налично компрометиране на конструкцията, което е предпоставка по смисъла на закона и критериите, приети от комисията, за отпускане на възстановителна помощ. Заключение на експертите мотивират съда да приеме, че жилищният имот, за който е поискана и отказана възстановителна помощ се нуждае от основен ремонт, извършването на който е предпоставка за безопасността и здравето на гражданите, обитаващия я, при извършването на който ще се извършва намеса по носещата конструкция на сградата. Следователно обжалвания пред настоящия съд акт е постановен без наличие на предпоставки за приложение на материалноправната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС и в противоречие с правилото, заложено в чл. 29, ал. 2 от ПОДМКВПМС.

С оглед горното и предвид факта, че жалбоподателят е собственик на законно построено и единствено жилище, със щети по конструкцията на сградата (поради което действията по възстановяването им ще представляват основен ремонт по смисъла на ЗУТ), нанесени на жилището му вследствие природното бедствие, като освен това е и лице в неравносечно положение следва да се приеме, че поисканата възстановителна помощ се дължи.

За пълнота на настоящото решение и във връзка с доводите на процесуалния представител на ответника съдът ще отбележи, че приложеното по делото решение на МКВПМС от дата 08.05.2013 г., с което е предоставена помощ за подпомагане възстановяването на жилището на Б.З. в размер на 2 360 лв. не може да се приеме, като относимо към настоящия правен спор и основание за прекратяване на производството по делото. На първо място това решение не следва да се приеме за акт, свързан със спорния и постановен в производство по чл. 91, ал. 1 от АПК, за провеждането на което следва да са налице посочените изрично предпоставки, а именно: жалба от заинтересована страна и определен срок, в който преразглеждането на акта е възможно. В случая безспорно е налице както произнасяне на МКВПМС, извън 14-дневния срок, в който колективен административен орган може да се действа правновалидно, така и липса на правна връзка между двата акта. След изтичане на посочения срок, преклузивен по своя характер, органът не разполага с правото на т. нар. отзив, тъй като липсва едната от предпоставките за извършването му. Освен това в посоченото решение липсват мотиви за постановяването му във връзка с процесното решение, от която да следва, че последващото решение рефлектира върху адресатите и е във връзка с предмета на първото – повод за настоящото обжалване в посочената му част. Освен това решението е постановено към момент, в който в ход е процедура по съдебно обжалване на предшестващото го решение. Посоченото като последващо решение на МКВПМС не е и решение, постановено в производство по чл. 99 от АПК, предвид факта, че оспорваното в настоящото производство решение на МКВПМС, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2 т. *** не е влязло в сила поради съдебното му обжалване, което на свой ред го прави негоден за отмяна или изменение по посочения

ред административен акт. Освен това не са налице данни за наличие и на останалите предпоставки за постановяване на посоченото решение №4 от 08.05.2013 г. на МКВПМС именно в условията на чл. 99 и сл. от АПК.

На основание всичко гореизложено и във връзка с доказателствата, такива каквито бяха събрани по делото, при извършената по реда на чл. 168 от АПК проверка настоящият съдебен състав приема, че възстановителна помощ се дължи на жалбоподателя. С оглед обстоятелството, че делото не може да бъде решено по същество същото следва да се изпрати като преписка на МКВП към МС с указания за изясняване на всички относими факти и обстоятелства и издаване на относимо мотивиран акт по отношение на искането на Кмета на Община Перник, в частта му отнасяща се до жилището на Б.З.. При постановяване на решението и определяне размера на помощта, следва да бъдат взети под внимание както допълнителните правила, приети от МКВП към МС за определяне размера на предоставяните помощи, така и правилата за определяне на предоставяната за всеки обект помощ, регламентирани ПОДМКВПМС.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б.А.З. *** Решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет на Република България, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г., по т. 5 във вр. с приложение №2 В ЧАСТТА му по т. *** във връзка с доклад на МКВПМС за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствия, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от природно бедствие.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВПМС за ново произнасяне по искането на Кмета на Община Перник в частта му, отнасяща се до жилищен имот, собствен на Б.З. ***.

Решението ПОДЛЕЖИ на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: